

Motion

1980/81:986

av Kurt Hugosson m. fl.
om körkortsundervisningen

Svensk trafikmiljö ställer allt större krav på den som skall vistas där. Det är krav som drabbar alla grupper men speciellt motorförarna. Situationen för den kategorin människor försvaras ytterligare av överflödet av bestämmelser som kan stjälpa mer än hjälpa. På få områden kan felhandlingar utlösa så allvarliga konsekvenser som i trafiken.

Redan under körkortsutbildningen ställs eleven inför ett så omfattande krav på teoretiska kunskaper att hon eller han riskerar att haka upp sig på oväsentligheter.

Med ökande erfarenhet sällar visserligen motorföraren bort onödig teoretisk minnesbelastning, men för den osäkre, nyblivne körkortsinnehavaren kan resultatet bli ett trafikfarligt beteende.

Förhållandet kan exemplifieras på många sätt. Varför måste t. ex. körkortseleven belasta minnet med vem som har rätt att stoppa ett fordon för kontroll? Stanna måste hon eller han göra under alla förhållanden. Varför måste den som tar körkort enbart för personbil belasta minnet med mängder av regler som gäller tung trafik? Blir det aktuellt för henne eller honom att förvärva körkort med högre behörighetsgrad krävs ändå vidareutbildning.

Kunskapskrav av denna typ borde utgå ur undervisningen och ersättas med väsentligare frågor. Ett exempel är påminnelse om de vanligaste olyckstyperna och hur man undviker dessa.

Trots mängden av teoretiska kunskaper som en motorförare måste inhämta finns det väsentliga sektorer där uppgiftsflödet är synnerligen magert. Det gäller t. ex. parkeringsbestämmelserna i våra tätorter eller generella nyheter inom trafiklagstiftningen. I det förra fallet har man rätt att kräva att kommunerna varje år ställer ett tryckt koncentrat av gällande regler till trafikanternas förfogande, eventuellt mot en smärre kostnad. I det andra fallet borde en sammanfattning av de nya reglerna kunna bifogas kallelsen från Svensk Bilprovning.

Exemplen på snåriga bestämmelser som borde sällas bort eller förenklas är legio. Nämnas kan de regler som gäller för vilken släpvagn en viss bil och förare får dra eller för den som för att undvika släpvagnskränglet vill bygga om en skåpbil till husbil.

Ett annat område som borde ses över är det där trafikregler anges genom skyltar utefter vägarna och där hela idén förfuskats. En alltför ofta förekommande företeelse är vägmärkesstolpar med så många olika skyltar att man omöjligt hinner uppfatta alla. Det är naturligt att "skyltefterlevnaden" därmed minskar, att skyltmängden upplevs som byråkratiskt krångel

och att trafiksäkerheten kan komma i fara.

Med hänvisning till vad som ovan framhållits hemställer vi att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som anförts beträffande körkortsundervisningen, sättet att bekantgöra nytillkommande trafikbestämmelser samt skyltsättningen längs våra vägar.

Stockholm den 23 januari 1981

KURT HUGOSSON (s)

NILS HJORTH (s)

OLLE GÖRANSSON (s)